

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DKK1-421/55/14/ES

Warszawa, dnia 29 stycznia 2015 r.

DECYZJA nr DKK – 20/2015

Na podstawie art. 18 w związku z art. 13 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek H+H Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie **wydaje zgodę** na dokonanie koncentracji, polegającej na przejęciu przez H+H Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kontroli nad Grupą Prefabet S.A. z siedzibą w Świerżach Górnych.

Uzasadnienie

W dniu 16 października 2014 r. wpłynęło do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także „Prezes Urzędu” lub „organ antymonopolowy”) zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, polegającej na przejęciu przez H+H Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej także „H+H Polska” lub „Zgłaszający”) kontroli nad Grupą Prefabet S.A. z siedzibą w Świerżach Górnych (dalej także „Grupa Prefabet” lub „Spółka”).

W związku z tym, iż spełnione zostały niezbędne przesłanki, uzasadniające zgłoszenie zamiaru koncentracji, tj.:

- łączny światowy obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczył równowartość 1 mld euro, tj. kwotę określoną w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej „ustawa o ochronie konkurencji” lub „ustawa antymonopolowa”, przy czym łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w tym okresie przekroczył równowartość 50 mln euro, tj. kwotę określoną w art. 13 ust. 1 pkt 2 tej ustawy,
- przejęcie kontroli nad innym przedsiębiorcą jest jednym ze sposobów koncentracji, określonym w art. 13 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji,

- w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna okoliczność z katalogu przesłanek wymienionych w art. 14 ww. ustawy, powodująca wyłączenie obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji,

zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe w tej sprawie, o czym, zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), organ antymonopolowy zawiadomił H+H Polska pismem z dnia 24 października 2014 r.

Organ antymonopolowy w trakcie niniejszego postępowania przeprowadził ankietę wśród konkurentów uczestników koncentracji, działających na rynkach, na których działalność H+H Polska i Grupy Prefabet pokrywa się w zakresie sprzedaży ściennych materiałów murowych. Pytania skierowane do konkurentów dotyczyły wielkości i wartości sprzedaży ściennych materiałów murowych w 2012 r., 2013 r. i w okresie I–III kw. 2014 r., odległości, na jaką realizowana była większość sprzedaży (70-80 %) tych materiałów w okresie I–III kw. 2014 r. oraz opinii na temat koncentracji H+H Polska i Grupy Prefabet, w tym jej skutków dla rynku produkcji i sprzedaży ściennych materiałów murowych w Polsce i dla ankietowanych przedsiębiorców, jako uczestników tego rynku.

Uczestnicy koncentracji

1) H+H Polska – aktywny uczestnik koncentracji - wchodzi w skład grupy kapitałowej kontrolowanej przez H+H International A/S z siedzibą w Kopenhadze (Dania), spółkę publiczną, której akcje notowane są na Giełdzie Papierów Wartościowych w Kopenhadze (NASDAQ Nordic Exchange).

H+H Polska jest producentem i sprzedawcą bloczków oraz płytek z betonu komórkowego, a także zapraw do łączenia elementów z betonu komórkowego. Posiada cztery czynne zakłady produkcji betonu komórkowego w następujących lokalizacjach: Warszawa (woj. mazowieckie), Puławy (woj. lubelskie), Gorzkowice (woj. łódzkie) oraz Lidzbark (woj. warmińsko-mazurskie). Zakład produkcyjny w Skawinie (woj. małopolskie) został zamknięty w 2014 r. do odwołania (nie przewiduje się wznowienia produkcji do końca 2015 r.).

2) Grupa Prefabet – pasywny uczestnik koncentracji – jest spółką akcyjną, kontrolowaną przez Grupa Ożarów S.A. z siedzibą w Ożarowie, wchodzącą w skład międzynarodowej grupy producentów materiałów budowlanych, tj. irlandzkiej Grupy CRH.

Grupa Prefabet jest producentem i dystrybutorem wyrobów z betonu komórkowego. Posiada pięć zakładów produkcyjnych zlokalizowanych w Kozienicach (woj. mazowieckie),

Redzie (woj. pomorskie), Wilkasach (woj. warmińsko-mazurskie), Żeliszawicach (woj. świętokrzyskie) oraz Długim Kącie (woj. lubelskie).

Przyczyny i zakres koncentracji

Zgłoszona koncentracja dotyczy przejęcia kontroli, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, przez H+H Polska nad Grupą Prefabet, poprzez nabycie akcji od Grupy Ożarów S.A.

Podstawą zgłoszenia niniejszej koncentracji jest Warunkowa Przedwstępna Umowa Sprzedaży Akcji zawarta w dniu 9 października 2014 r. Po przeprowadzeniu transakcji H+H Polska będzie posiadać 100% akcji i głosów na walnym zgromadzeniu Grupy Prefabet.

Jak wskazał Zgłaszający planowana koncentracja jest wynikiem *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 1 załącznika nr 1 do decyzji)*.

Zdaniem Zgłaszającego, połączenie działalności spółek produkujących beton komórkowy powinno przynieść znaczący wzrost wydajności i korzyści związanych z ekonomią skali, co umożliwi lepsze funkcjonowanie na silnie konkurencyjnym rynku polskim.

W trakcie postępowania organ antymonopolowy ustalił i zważył, co następuje:

Zarówno H+H Polska, jak i Prefabet są bezpośrednimi konkurentami. Obie Spółki wytwarzają i sprzedają bloczki, płytki, belki i nadproża z betonu komórkowego. Zdaniem Zgłaszającego, produkowany asortyment z betonu komórkowego jest częścią szerszego rynku produktowego, określanego jako rynek ściennych materiałów murowych, ze względu na wysoki stopień substytucyjności ze strony przede wszystkim ceramiki budowlanej i silikatów.

Według definicji stosowanej powszechnie w budownictwie elementy murowe to elementy przeznaczone do ręcznego układania przy wykonywaniu konstrukcji murowych. Elementami murowymi są więc pustaki i bloczki konstrukcyjne z ceramiki poryzowanej i nieporyzowanej, cegły budowlane, bloczki i płytki z betonu komórkowego, bloczki i prefabrykaty betonowe, pustaki z keramzytobetonu oraz elementy ścienne silikatowe. Pozostałe materiały ścienne wykorzystywane w budownictwie ścian to: prefabrykaty żelbetowe (beton zbrojony), bloczki gipsowe, materiały do budowy ścian monolitycznych (ściany żelbetowe i betonowe wylewane w szalunkach na budowie) oraz materiały do budowy ścian drewnianych i szkieletowych (w szkielecie drewnianym lub stalowym).

Wskazana systematyka ściennych materiałów budowlanych opiera się na zróżnicowanych technologiach wznoszenia ścian przy ich użyciu. W budownictwie stosuje się powszechnie cztery podstawowe technologie wznoszenia ścian: technologię tradycyjną (ręczne układanie/murowanie konstrukcji ściennych - murowych), technologię betonowego budownictwa monolitycznego, system prefabrykacji oraz technologię wznoszenia konstrukcji szkieletowych. Pomimo że wszystkie te metody służą do wznoszenia ścian (w szczególności zewnętrznych) to ze względu na zróżnicowane technologie procesu budowy, wykorzystywany sprzęt i właściwości wykorzystywanych materiałów ściennych oraz pożądany poziom umiejętności osób odpowiedzialnych za wykonanie prac budowlanych, nie można ich zaliczyć do jednolitego produktowo rynku materiałów ściennych.

Spośród wymienionych powyżej materiałów budowlanych znacznym stopniem substytucyjności charakteryzują się ścienne materiały murowe takie jak: (i) bloczki i płytki z betonu komórkowego, (ii) cegły i pustaki ceramiczne oraz (iii) ścienne elementy i bloczki silikatowe. Dla robót murowych z wykorzystaniem tych materiałów budowlanych obowiązują te same wymagania techniczne, jakie mają spełniać konstrukcje opisane przez normy techniczne (Polskie Normy). Ponadto wykonawcy robót murowych mają umiejętności zamiennego stosowania wyżej opisanych materiałów, co dodatkowo podkreśla ich substytucyjność.

Do grupy materiałów ściennych murowych zaliczane są również bloczki z keramzytobetonu, wiórobetony, bloczki betonowe i prefabrykaty betonowe (podstawowym surowcem do ich produkcji jest beton), które jednakże stanowią najmniejszą kategorię materiałów pośród omawianej grupy materiałów ściennych murowych.

Trzy grupy materiałów ściennych murowych przedstawione powyżej znajdują takie samo zastosowanie w budownictwie jednorodzinny, wielorodzinny oraz gospodarczym. Cechą wspólną jest ich użycie w tych samych technologiach wznoszenia ścian, tj. technologii tradycyjnej oraz szkieletowej (jako wypełnienie). Materiały te posiadają podobne właściwości, a koszty wybudowania porównywalnego fragmentu ściany przy ich wykorzystaniu są zbliżone. Z tych względów uznawane są powszechnie przez nabywców za materiały substytucyjne.

Wszystkie wymienione materiały służą do wznoszenia różnego rodzaju ścian - nośnych (przenoszących obciążenia) zewnętrznych i wewnętrznych, jak i ścian działowych. Ze względu na konstrukcję rozróżnia się ściany jedno, dwu i trójwarstwowe. Ściany jednowarstwowe składają się z elementu nośnego i tynku, a ponieważ nie występuje tu materiał izolacyjny, wykorzystywane materiały murowe musi cechować wysoka izolacyjność termiczna i akustyczna. Ściany dwuwarstwowe składają się z elementu nośnego i materiału

izolacyjnego, co pozwala na stosowanie materiałów murowych o słabszych parametrach izolacyjnych. W efekcie zastosowania dodatkowego izolatora, np. styropianu i tynku, powstaje konstrukcja o bardzo dobrych parametrach izolacyjności (zwykle lepszych od parametrów ścian jednowarstwowych). Z kolei ściana trójwarstwowa składa się z warstwy nośnej, warstwy izolacyjnej (np. wełna mineralna) i zewnętrznej warstwy osłonowej. Dzięki temu ściany takie najlepiej spełniają funkcje ścian zewnętrznych (konstrukcyjną, ochronę przed zewnętrznymi warunkami atmosferycznymi, wilgocią, izolacyjną, przeciwpożarową itp.).

W Polsce oraz w innych krajach Europy Środkowej, ze względu na umiarkowane warunki klimatyczne najbardziej popularne i najczęściej stosowane konstrukcje ścienne to ściany dwu i trójwarstwowe, przy czym dwuwarstwowe są rozwiązaniem preferowanym na rynku polskim i stanowią ponad 50 % wznoszonych ścian. Dzięki warstwie izolacyjnej w obu typach konstrukcji, ściany te są wznoszone zarówno z elementów silikatowych, ceramicznych, jak i betonu komórkowego.

Kwestia definicji rynku właściwego, na którym działają uczestnicy koncentracji, była wielokrotnie przedmiotem analizy organów antymonopolowych. W dotychczasowym orzecznictwie Prezesa Urzędu rynek właściwy pod względem produktowym określany był w sposób bardzo zbliżony do definicji przedstawionej powyżej, tj. jako rynek produkcji i sprzedaży materiałów ściennych, obejmujący: ceramikę (cegły i pustaki ceramiczne), beton komórkowy, silikaty (cegły i bloki wapienno piaskowe) oraz keramzytobeton¹. Z przywołanych decyzji Prezesa Urzędu wynika, że wymienione materiały murowe są substytutami ze względu na ich przeznaczenie, bowiem wszystkie stosowane są do budowy ścian konstrukcyjnych i działowych. Ich wybór zależy od preferencji inwestorów oraz typu i zakładanego tempa inwestycji. W odniesieniu do cen poszczególnych materiałów wskazano, że „różnią się one między sobą, gdyż zależą od rodzaju materiału, z którego zostały wykonane, w szczególności ich jakości, parametrów termoizolacyjnych, wytrzymałościowych, akustycznych, mrozoodporności, ognioodporności, różnorodności zastosowań, kompletności systemowej, palety wyrobów, rozmiarów, dokładności wykonania, modularności, marki oraz posiadania certyfikatów odnoszących się do wyrobów. Należy jednak podkreślić, że użycie tańszych materiałów, przeważnie o gorszych parametrach, powoduje z kolei konieczność ponoszenia przez inwestorów dodatkowych nakładów na

¹ Decyzje Prezesa Urzędu: nr DOK-72/05 z 13 lipca 2005 r. (Xella/Prefbet), nr RWA-35/2005 z 2 grudnia 2005 r. (H+H/Faelbet), nr DOK-4/06 z 17 stycznia 2006 r. (Wienerberger/Biegonice) oraz (Grupa Ożarów/Grupa Silikaty).

materiały i usługi poprawiające parametry wznoszonych ścian, przede wszystkim ich izolacyjność cieplną”².

Podobne stanowisko w kwestii wzajemnej substytucyjności materiałów ściennych prezentuje Komisja Europejska, z tą różnicą, że w związku z inną kulturą budowlaną i warunkami specyficznymi dla badanych rynków geograficznych w Europie Zachodniej, Komisja Europejska rozróżnia rynki materiałów ściennych murowych dla ścian nośnych (konstrukcyjnych) i dla ścian nienośnych³.

Uczestnicy niniejszej koncentracji są zdania, że rynek właściwy geograficznie dla produkcji i sprzedaży ściennych materiałów murowych (w tym betonu komórkowego) ma zasięg krajowy. Za taką definicją rynku geograficznego przemawia wiele czynników, w tym m.in. fakt zaopatrywania przez producentów klientów z całej Polski, jednolite ceny i polityka handlowa, struktura rynku hurtowego, rozwój sprzedaży internetowej, brak istotnych barier prawnych i administracyjnych. Jak wskazał Zgłaszający definicja rynku krajowego, jako rynku właściwego geograficznie pod względem sprzedaży materiałów ściennych murowych przez ich producentów, jest zgodna z wcześniejszymi decyzjami Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Prezes Urzędu zaprezentował takie stanowisko w decyzji nr DOK-3/2008 z 4 lipca 2008 r., w której jako rynek właściwy dla działalności spółki Xella, producenta betonu komórkowego i silikatów, został wskazany rynek hurtowego obrotu ściennymi materiałami budowlanymi (s. 15-16) oraz w decyzji DKK-39/09 z 29 czerwca 2009 r., w której stwierdzono, że przyjęcie definicji rynku krajowego, jako rynku właściwego dla produkcji i sprzedaży ściennych materiałów murowych, jest w pełni uzasadnione (s. 14-15). Również Komisja Europejska w wydawanych przez siebie decyzjach dotyczących różnego typu materiałów ściennych murowych definiowała rynki geograficzne jako rynki krajowe⁴.

Prezes Urzędu podziela stanowisko H+H Polska w kwestii określenia rynku właściwego dla sprzedaży ściennych materiałów murowych jedynie w aspekcie produktowym.

² Decyzja Prezesa Urzędu nr DKK-39/09 z 29 czerwca 2009 r., s. 11 oraz przywołane tam stanowisko Prezesa Urzędu wyrażone w decyzji nr DOK-4/06 z 17 stycznia 2006 r.

³ Zob. np. decyzje Komisji w sprawach: COMP/M.2495 – Haniel/Fels z 21 lutego 2002 r., COMP/M.2568 – Haniel/Ytong z 9 kwietnia 2002 r., COMP/M.2650 – Haniel/Cementbouw/JV(CVK) z 26 czerwca 2002 r. czy IV/M.3267 – CRH/Cementbouw z 29 września 2003 r.

⁴ Zob. np. decyzje Komisji Europejskiej w następujących sprawach: Haniel/Ytong – COMP/M.2568 (Niemcy i Holandia), Royal Bank Private Equity/Cinven/Ambion Trick, COMP/M.2724 (Wielka Brytania) czy CRH/Cementbouw, COMP/M.3267 (Holandia).

W ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych w aspekcie geograficznym ma wymiar regionalny i obejmuje swoim zasięgiem obszary położone w promieniu 200 km (po drogach) od poszczególnych zakładów wytwórczych Grupy Prefabet. Za takim określeniem rynku przemawiają następujące argumenty:

- krajowa skala działalności przedsiębiorców nie świadczy o istnieniu rynku krajowego; co prawda uczestnicy koncentracji sprzedają ścienne materiały murowe w całej Polsce, to jednak sprzedaż ta odbywa się z poszczególnych zakładów wytwórczych, których zasięg oddziaływania (sprzedaży) jest ograniczony,
- rosnący udział kosztów transportu ściennych materiałów murowych na dalsze odległości,
- odbiorcy ściennych materiałów murowych mogą co prawda dokonywać zakupów na terenie całego kraju, jednakże z uwagi na koszty transportu zaopatrują się na rynkach lokalnych.

W ocenie Prezesa Urzędu, decydujące znaczenie ma tutaj faktyczny zasięg sprzedaży poszczególnych zakładów wytwórczych należących do uczestników koncentracji i ich konkurentów, na którym koncentruje się większość ich sprzedaży (70-80 %). W niniejszym postępowaniu organ antymonopolowy, biorąc pod uwagę zebrany w toku postępowania materiał dowodowy, uznał, iż zasięg ten wynosi 200 km (po drogach) i został wyliczony jako średnia ważona zasięgów oddziaływania, na których koncentruje się większość sprzedaży poszczególnych zakładów wytwórczych, gdzie wagami były zarówno wolumeny (m^3), jak i wartość sprzedaży poszczególnych zakładów na rzecz odbiorców.

Średnią ważoną obliczono na podstawie informacji pochodzących od uczestników koncentracji i ich największych konkurentów, tj.: Wienerberger Ceramika Budowlana Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Xella Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, SOLBET Sp. z o.o. z siedzibą w Solcu Kujawskim, Leier POLSKA S.A. z siedzibą w Woli Rzędzińskiej, „Grupa Silikaty” Sp. z o.o. z siedzibą w Krukach oraz CERPOL-KOZŁOWICE S.A. z siedzibą w Kozłowicach.

Za regionalnym charakterem rynku przemawia także fakt, iż co prawda zarówno H+H Polska, jak i Grupa Prefabet prowadzą działalność w skali krajowej (sprzedają ścienne materiały murowe w całej Polsce), to jednak sprzedaż ta odbywa się z zakładów wytwórczych zlokalizowanych w poszczególnych częściach kraju, których zasięg oddziaływania (sprzedaży) jest ograniczony. O regionalnym charakterze tego rynku decyduje również to, iż

wraz z odległością, na jaką dostarczane są ściennie materiały murowe, rośnie udział kosztów transportu w cenie 1 m³ wyrobu (koszt transportu 24-tonowym samochodem ciężarowym w odniesieniu do ceny 1 m³ produktu). Jak wskazał zgłaszający⁵ przy transporcie bloczków z betonu komórkowego typu (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 3 załącznika nr 1 do decyzji*), oferowanych przez tego przedsiębiorcę na odległość 100 km koszt ten wynosił w 2014 r. od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 4 załącznika nr 1 do decyzji*) %, przy odległości 200 km wynosił od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 5 załącznika nr 1 do decyzji*) %, zaś przy 300 km wzrasta i kształtuje się w przedziale od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 6 załącznika nr 1 do decyzji*) %. Z kolei koszty transportu płytek z betonu komórkowego (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 7 załącznika nr 1 do decyzji*) na odległość 100 km wynosiły od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 8 załącznika nr 1 do decyzji*) %, przy odległości 200 km wynosiły od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 9 załącznika nr 1 do decyzji*) %, a przy odległości 300 km wynosiły od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 10 załącznika nr 1 do decyzji*) %. W przypadku produktów Grupy Prefabet koszt transportu⁶ przy odległości 100 km wynosił ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 12 załącznika nr 1 do decyzji*) % dla bloczków (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 13 załącznika nr 1 do decyzji*), przy odległości 200 km wynosił od ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 14 załącznika nr 1 do decyzji*) %, a przy odległości 300 km. ok. (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 15 załącznika nr 1 do decyzji*) %.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia w ocenie Prezesa Urzędu rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych w aspekcie geograficznym powinien obejmować swoim zasięgiem co do zasady obszar o promieniu 200 km od poszczególnych zakładów wytwórczych Grupy Prefabet, położonych w Kozienicach (woj. mazowieckie), Redzie (woj. pomorskie), Wilkasach (woj. warmińsko-mazurskie), Żeliszewicach (woj. świętokrzyskie) oraz Długim Kącie (woj. lubelskie).

Opierając się na powyższych definicjach rynków właściwych w aspekcie produktowym i geograficznym oraz informacjach zebranych w toku postępowania, Prezes Urzędu uznał, iż w niniejszej sprawie działalność uczestników koncentracji pokrywa się na:

1. regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmującym obszar położony w promieniu 200 km od zakładu produkcyjnego należącego do Grupy Prefabet w **Wilkasach** (woj. warmińsko-mazurskie) – na rynku tym zlokalizowany

⁵ (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 2 załącznika nr 1 do decyzji*),

⁶ (*tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 11 załącznika nr 1 do decyzji*),

jest zakład produkcyjny H+H Polska w Lidzbarku (woj. warmińsko-mazurskie). Łączny udział H+H Polska i Grupy Prefabet w tym rynku wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 16 załącznika nr 1 do decyzji)*, w 2013 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 17 załącznika nr 1 do decyzji)* %, a w okresie 3 kw. 2014 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 18 załącznika nr 1 do decyzji)* %;

2. regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmującym obszar położony w promieniu 200 km od zakładu produkcyjnego należącego do Grupy Prefabet w **Kozienicach** (woj. mazowieckie) – na rynku tym zlokalizowane są również zakłady produkcyjne Grupy Prefabet w Żeliszawicach (woj. świętokrzyskie) i w Długim Kącie (woj. lubelskie) oraz trzy zakłady produkcyjne H+H Polska w Puławach (woj. lubelskie), Gorzkowicach (woj. łódzkie) i Warszawie (woj. mazowieckie). Łączny udział H+H Polska i Grupy Prefabet w tym rynku wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 19 załącznika nr 1 do decyzji)*, w 2013 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 20 załącznika nr 1 do decyzji)* %, a w okresie 3 kw. 2014 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 21 załącznika nr 1 do decyzji)* %;
3. regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmującym obszar położony w promieniu 200 km od zakładu produkcyjnego należącego do Grupy Prefabet w **Żeliszawicach** (woj. świętokrzyskie) – na rynku tym zlokalizowany jest również zakład produkcyjny Grupy Prefabet w Kozienicach (woj. mazowieckie) oraz trzy zakłady produkcyjne H+H Polska w Puławach (woj. lubelskie), Gorzkowicach (woj. łódzkie) i Skawinie (woj. małopolskie). Łączny udział H+H Polska i Grupy Prefabet w tym rynku wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 22 załącznika nr 1 do decyzji)*, w 2013 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 23 załącznika nr 1 do decyzji)* %, a w okresie 3 kw. 2014 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 24 załącznika nr 1 do decyzji)* %;
4. regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmującym obszar położony w promieniu 200 km od zakładu produkcyjnego należącego do Grupy Prefabet w **Długim Kącie** (woj. lubelskie) – na rynku tym zlokalizowany jest również zakład produkcyjny Grupy Prefabet w Kozienicach (woj. mazowieckie) oraz zakład produkcyjny H+H Polska w Puławach (woj. lubelskie). Łączny udział H+H Polska i Grupy Prefabet w tym rynku wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt*

25 załącznika nr 1 do decyzji), w 2013 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 26 załącznika nr 1 do decyzji)* %, a w okresie 3 kw. 2014 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 27 załącznika nr 1 do decyzji)* %.

Regionalny rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmujący zasięgiem obszar położony w promieniu 200 km od należącego do Grupy Prefabet zakładu produkcyjnego w Redzie (woj. pomorskie) nie jest rynkiem wspólnym dla uczestników koncentracji.

Rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ

Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy *o ochronie konkurencji* przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. A zatem rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (rynek produktowy) i terytorium (rynek geograficzny).

Mając na uwadze powyższą definicję oraz kryteria wyznaczania rynków właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców (Dz. U. Nr 134, poz. 937), organ antymonopolowy uznał, iż:

- a) przedmiotowa koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym na lokalny rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od zakładu wytwórczego Grupy Prefabet zlokalizowanego w Wilkasach**

Jak ustalił organ antymonopolowy, jedynym rynkiem, na który planowana koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym, jest lokalny rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od zakładu wytwórczego Grupy Prefabet zlokalizowanego w Wilkasach. Na rynku tym uczestnicy koncentracji uzyskali łączne udziały przekraczające próg 20 %.

Udziały rynkowe H+H Polska i Grupy Prefabet oraz ich konkurentów ilustruje poniższa tabela.

Tabela nr 1

Nazwa producenta	Udział w rynku (%)		Udział w rynku (%)		Udział w rynku (%)	
	2012 r.		2013 r.		3 kw. 2014 r.	
	(m ³)	(tys. PLN)	(m ³)	(tys. PLN)	(m ³)	(tys. PLN)
Grupa Prefabet	<i>(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 28 załącznika nr 1 do decyzji)</i>					
H+H Polska						
Grupa Silikaty	<i>(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 1 załącznika nr 2 do decyzji)</i>					
Prefabet Śniadowo						
Xella						
Silikaty Białystok						
ZPHiB Wyszaków						

Źródło: Obliczenia UOKiK dokonane w oparciu o dane w zakresie wielkości i wartości sprzedaży uczestników koncentracji i ich konkurentów

Jak wynika z danych zawartych w powyższej tabeli łączny udział H+H Polska i Grupy Prefabet wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 29 załącznika nr 1 do decyzji)*. W 2013 r. udział ten wyniósł odpowiednio *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 30 załącznika nr 1 do decyzji)* % a w okresie 3 kw. 2014 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 31 załącznika nr 1 do decyzji)* %. Największymi konkurentami uczestników koncentracji na tym rynku byli: Xella z udziałem w 2012 r. na poziomie ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 2 załącznika nr 2 do decyzji)*, w 2013 r. odpowiednio ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 3 załącznika nr 2 do decyzji)* %, a w okresie 3 kw. 2014 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 4 załącznika nr 2 do decyzji)* % oraz Prefabet Śniadowo, którego udziały kształtowały się na poziomie ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 5 załącznika nr 2 do decyzji)* % w 2012 r., ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 6 załącznika nr 2 do decyzji)* % w 2013 r. oraz w okresie 3 kw. 2014 r. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 7 załącznika nr 2 do decyzji)* %.

Na omawianym rynku prowadzi także działalność dwóch innych przedsiębiorców, których udziały kształtowały się w granicach od ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 8 załącznika nr 2 do decyzji)* %.

- b) W toku przeprowadzonego postępowania nie zidentyfikowano żadnych rynków, na które koncentracja wywierałaby wpływ w układzie wertykalnym (pionowym), bowiem zarówno przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji, jak również inni przedsiębiorcy należący do ich grup kapitałowych nie prowadzą

działalności na rynkach będących jednocześnie rynkami poprzedniego bądź następnego szczebla obrotu oraz w których indywidualny lub łączny udział tych przedsiębiorców przekraczałby 30 %.

- c) W toku przeprowadzonego postępowania nie zidentyfikowano żadnych rynków, na które koncentracja wywierałaby wpływ w układzie konglomeratowym.

Ocena skutków koncentracji

Przepis art. 18 ustawy *o ochronie konkurencji* stanowi, iż Prezes Urzędu wydaje zgodę, w drodze decyzji, na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku, przy czym zgodnie z art. 4 pkt 10 tej ustawy przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Podstawowym celem postępowania antymonopolowego w sprawach koncentracji jest ustalenie, czy w wyniku zrealizowania zamierzonej transakcji dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji na rynku właściwym. Przykładem takiego istotnego ograniczenia konkurencji jest powstanie lub umocnienie pozycji dominującej. Należy jednakże podkreślić, że o ile powstanie lub umocnienie pozycji dominującej będzie zawsze prowadziło do ograniczenia konkurencji na rynku, to do ograniczenia konkurencji może dojść także w przypadkach, kiedy w wyniku koncentracji nie powstaje lub nie umacnia się pozycja dominująca. Samo stwierdzenie „istotne ograniczenie konkurencji” wykracza zatem poza kwestię powstania lub umocnienia pozycji dominującej i ma szersze znaczenie. Obejmuje bowiem sytuacje, kiedy w wyniku dokonanej koncentracji konkurencja zostaje poważnie ograniczona, a nie wiąże się to z powstaniem pozycji dominującej – może to mieć miejsce przykładowo na rynkach oligopolistycznych.

Powyższe oznacza, że koncentracja jest dopuszczalna wówczas, gdy nie zakłóca skutecznej konkurencji na rynku właściwym, w szczególności w wyniku powstania lub umocnienia pozycji dominującej.

Jak wynika z przedstawionej powyżej analizy rynków, przedmiotowa koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym na lokalny rynek sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od zakładu wytwórczego Grupy Prefabet zlokalizowanego w Wilkasach, na którym łączny udział uczestników koncentracji wyniósł w 2012 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 32 załącznika nr 1 do decyzji)*, w 2013 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 33 załącznika nr 1 do decyzji)*, a w okresie 3 kw. 2014 r. ok. *(tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 34 załącznika nr 1 do decyzji)*.

W przypadku ww. rynku uzyskany przez uczestników koncentracji łączny udział nie przekracza progu 40 %, z którym ustawa o ochronie konkurencji wiąże domniemanie posiadania pozycji dominującej. Ponadto analiza tego rynku, przeprowadzona w oparciu o informacje przekazane przez H+H Polska, jak i zebrane przez organ antymonopolowy w trakcie badania konkurentów uczestników koncentracji, wskazuje, iż na ww. regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych obok uczestników koncentracji prowadzą działalność ich najwięksi konkurenci, tj. Xella i Prefabet Śniadowo.

Struktura tego rynku oraz udziały rynkowe działających na nim największych konkurentów uczestników niniejszej koncentracji dają podstawę do twierdzenia, że będą oni stanowili istotną konkurencję dla H+H Polska po dokonaniu koncentracji.

Powyższe pozwala zatem na stwierdzenie, że na regionalnym rynku sprzedaży ściennych materiałów murowych, obejmujących obszar w promieniu 200 km (po drogach) od zakładu produkcyjnego Grupy Prefabet w Wilkasach H+H Polska będzie spotykać się z konkurencją, która stanowi przeciwwagę pozycji rynkowej uzyskanej przez tego przedsiębiorcę po koncentracji. W związku z tym w ocenie organu antymonopolowego brak jest podstaw do stwierdzenia, iż przedmiotowa koncentracja doprowadzi na ww. rynku regionalnym do istotnego ograniczenia konkurencji.

W odniesieniu do pozostałych rynków wspólnych dla H+H Polska i Grupy Prefabet, obejmujących regionalne rynki sprzedaży ściennych materiałów murowych, tj. regionalny rynek obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od należącego do Grupy Prefabet zakładu produkcyjnego w **Kozienicach**, regionalny rynek obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od należącego do Grupy Prefabet zakładu produkcyjnego w **Żeliszewicach** i regionalny rynek obejmujący obszar położony w promieniu 200 km od należącego do Grupy Prefabet zakładu produkcyjnego w **Długim Kącie**, na których łączne udziały uczestników koncentracji nie przekroczyły progu 20 %, stwierdzić należy, że presja konkurencyjna wywierana przez działających na tym rynku konkurentów daje podstawy do konkluzji o braku

zagrożenia wystąpieniem istotnego ograniczenia konkurencji również na ww. rynkach w wyniku realizacji rozpatrywanej koncentracji.

W sprawie brak jest rynków właściwych, na które koncentracja wywierałaby wpływ w układzie wertykalnym i konglomeratowym.

W tej sytuacji należy uznać, iż w wyniku wzmocnienia pozycji H+H Polska wskutek koncentracji z Grupą Prefabet nie dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji na rynku.

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy uznał, iż zamierzona koncentracja spełnia kryteria wskazane w art. 18 ustawy *o ochronie konkurencji*, bowiem w jej wyniku nie dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji na rynku.

W związku z powyższym orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji oraz art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.), od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Kontroli Koncentracji
Danuta Gruszczyńska*

Otrzymuje:

1) H+H Polska Sp. z o.o., Warszawa

(decyzja wraz z załączniki nr 1 –
Informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa H+H Polska)

2) aa

(decyzja wraz z załącznikiem nr 1 - Informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa H+H Polska i załącznikiem nr 2 - Informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, co do których ograniczono prawo wglądu H+H Polska)